
Uchwała nr 8 Krajowego Zjazdu Adwokatury z dnia 3 października 1983 r.

Palestra 34/10(394), 96-97

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w tym postępowaniu, a zwłaszcza w fazie postępowania przygotowawczego;

2) rozszerzenie stosowania zasady bezpośredniości postępowania sądowego, polegające na dopuszczeniu obrońcy do udziału w posiedzeniach;

3) wprowadzenie pełnego zakazu „*reformationis in peius*” w postępowaniu odwoławczym;

4) powierzenie wyłącznie sądowi decyzji o stosowaniu aresztu tymczasowego z równoczesnym dopuszczeniem obrońcy do udziału w posiedzeniu sądu rozpatrującego tę sprawę.

3. Zjazd stwierdza konieczność nowelizacji kodeksu karnego wykonywczego z uwzględnieniem postulatów humanitaryzmu i wskazań nauki. W związku z zamierzonym wydaniem nowego regulaminu wykonywania kary pozbawienia wolności niezbędne jest uwzględnienie szczególnego, korzystniejszego statusu więźnia politycznego.

4. Zjazd zwraca się do Naczelnej Rady Adwokackiej o podjęcie starań zmierzających do zniesienia ograniczeń w zakresie kontaktowania się obrońcy z podejrzanym pozbawionym wolności.

5. Wzmocnieniu niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego służyłoby wprowadzenie w nowych uregulowaniach prawnych zasady powoływania sędziów Sądu Najwyższego bez ograniczenia czasowego.

6. Postuluje się wprowadzenie w opracowywanej ustawie wyłączeniowej oraz w ustawie o gospodarce terenami w miastach i osiedlach zasady pełnego odszkodowania przy przejmowaniu nieruchomości na rzecz państwa.

7. Wzmocnienie gwarancji praworządności w procesie tworzenia i stosowania prawa dyktuje potrzebę jak najszybszego wprowadzenia w życie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym.

IV

Krajowy Zjazd Adwokatury:

1. Popiera wnioski Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Łodzi i Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej skierowane do I Prezesa Sądu Najwyższego o wykładnię art. 61 dekretu o stanie wojennym. Praktyka powstała na gruncie tego przepisu skłania do wniosku, że celowe jest podniesienie reguły „*lex retro non agit*” do rangi zasady konstytucyjnej.

2. W związku z otrzymaniem informacji o rażącym naruszaniu regulaminu zasad odbywania kary pozbawienia wolności wobec więźniów politycznych, zobowiązuje Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej do wystąpienia w trybie pilnym z wnioskiem skierowanym do ministra sprawiedliwości o powołanie Komisji Mieszanej w celu sprawdzenia informacji.

3. Wyraża ubolewanie z powodu rozwiązania Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich oraz żywi nadzieję, że w drodze wznowienia postępowania powstaną warunki do reaktywowania Stowarzyszenia.

4. Uznając słuszność uchwał Zjazdu powiatowego, zaleca Naczelnej Radzie Adwokackiej pełną ich realizację.

5. Uważa za konieczne ponowienie wniosku o podjęcie działań zmierzających do reaktywowania zasłużonego w zakresie udzielania pomocy osobom uwięzionym i ich rodzinom stowarzyszenia humanitarne „Patronat”.

U C H W A Ł A Nr 8 KRAJOWEGO ZJAZDU ADWOKATURY z dnia 3 października 1983 r.

Zjazd Adwokatury wyraża głęboki niepokój z powodu sytuacji znacznej liczby pracowników represjonowanych pozbawieniem pracy lub nieprzyjmowaniem do pracy z powodu przynależności w minionym okresie

do NSZZ „Solidarność”. Znaczna liczba ludzi, nie mogąc znaleźć chleba w ojczyźnie, decyduje się na stałą emigrację zarobkową do krajów Europy Zachodniej i za ocean, co prowadzi do wynarodowienia się ich dzieci i straty często najbardziej wartościowego elementu społecznego. Problem ten jest szczególnie bolesny i ważny na Śląsku, występuje jednak w sposób zdecydowany na Wybrzeżu i w innych dzielnicach kraju. Zjazd zwraca uwagę, że prawo do pracy zagwa-

rantowane jest każdemu obywatelowi naszego państwa przepisami obowiązującej Konstytucji. Przymusowa emigracja zarobkowa musi wywołać uczucie bólu w sercu każdego Polaka. Zjazd zwraca się do naczelnych władz państwowych z apelem o nakazanie wszystkim terenowym organom administracji zaniechania jakiegokolwiek dyskryminacji przy przyjmowaniu do pracy z powodu dawnej działalności związkowej w szeregach byłego NSZZ „Solidarność”.
